

Přílohy

Seznam příloh

- I. Příklad duchovního doprovázení dona Cafassa
- II. Příklad doprovázení dona Boska – Michal Magone
- III. Body pro osobní rozhovor navržené donem Boskem pro sestry FMA
- IV. Příklad doprovázení Marie Dominiky - Marie Belletti
- V. Příklad doprovázení Marie Dominiky - Emma Ferrero

I. Příklad duchovního doprovázení dona Cafassa

Don Bosco zachytil ve svých Pamětech situaci, kdy se měl po skončení studií pod vedením dona Cafassa rozhodnout, kde bude dál pracovat.

„Jednou mě don Cafasso zavolal do své pracovny a řekl mi:

- Končíte svá studia. Je třeba dát se do práce. Na poli Páně je mnoho pracovních příležitostí. Co vás přitahuje nejvíc?

- To, co mi poradíte.

- Momentálně jsou zde tři možnosti: místo zástupce faráře v Buttiglieře d'Asti, místo profesora morálky v konviktu a místo ředitele malé nemocnice, která se staví vedle útulku. Co si vyberete?

- Co pro mě uznáte za nejvhodnější.

- A vy v sobě necítíte k některému z těchto míst větší náklonnost?

- Chtěl bych pracovat pro mládež, však to víte. Rozhodněte, jak chcete. Ve vaší radě budu vidět Boží vůli.

- Na co právě teď myslíte? Co vidíte ve své fantazii?

- Zdá se mi, že jsem mezi množstvím chlapců, kteří mě prosí o pomoc.

- Udělejte si tedy pár týdnů prázdnin. Až se vrátíte, řeknu vám, kam půjdete.

Po prázdninách uplynulo několik týdnů, a don Cafasso se neozýval. Já jsem mlčel také.

- Proč se neptáte, kam jste byl určen, řekl mi jednou.

- Protože chci plnit Boží vůli podle toho, kdy a jak mi řeknete vy. Nechci do toho vkládat vůbec nic svého.

- Tak se sbalte a jděte do útulku k donu Borelovi. Budete ředitelem malé nemocnice svaté Filomény a zároveň budete pracovat i v útulku. Mezitím vám Bůh ukáže, co máte dělat pro mládež.“¹

¹ BOSCO J.: Můj život pro mladé, 104.

II. Příklad doprovázení dona Boska – Michal Magone

Don Bosco popisuje v životopise Michala Magone jeho příchod do oratoře a události, které následovaly: „V prvních dnech ho netěšilo téměř nic jiného než rekreace. Zpívat, křičet, běhat, skákat, povykovat, to byly činnosti, které vyhovovaly jeho ohnivě a živé povaze. (...) Ale najednou vypadal zamyšlený, už si nehrál, jen když byl vyzván. Kamarád, který mu dělal anděla strážného, si toho všiml a jednoho dne využil příležitosti a zeptal se ho: odkud ti přišla tato tvá zádumčivost? - Přichází z toho, že vidím mé kamarády při náboženských úkonech. Vidím je, jak se modlí, jdou ke zpovědi, k přijímání, a to mi způsobuje neustálý smutek. - Nechápu, jak může zbožnost druhých být důvodem tvé zádumčivosti. - Důvod je snadný k pochopení: moji kamarádi, kteří jsou dobří, se těmito náboženskými úkony stávají ještě lepšími; a já, který jsem ničema, se jich nemohu účastnit, a to mi způsobuje vážné výčitky a nepokoj.“

Michal prožívá chvíli zmatku a nejistoty, chtěl by poslechnout přítele, který mu radí jít za donem Boskem, ale nedokáže udělat první krok. Potřebuje někoho, kdo mu pomůže uvědomit si svoji vnitřní realitu, ujasnit si ji a dát do pořádku. Pouze tohle mu může přinést pokoj do srdce. Don Bosko, který diskrétně sleduje tyto události, zasáhne.

„Milý Magone, potřeboval bych, abys mě na moment nechal být pánem tvého srdce a ukázal mi zdroj této zádumčivosti, která tě už několik dní trápí. – Ano, je pravda, co říkáte, ale ... ale já jsem zoufalý a nevím jak to udělat. Po těchto slovech propukl v prudký pláč. Nechal jsem ho si ulevit a pak jsem řekl žertovným tónem: Jakže! Ty jsi generál Michal Magone, vůdce celé bandy v Carmagnole? Jaký generál jsi! Nejsi už schopný vyjádřit slovy, jaký žal máš v srdci? – Chtěl bych to udělat, ale nevím jak začít, neumím se vyjádřit. – Řekni mi pouze jedno slovo, zbytek už řeknu já. – Mám zmatené svědomí. – To mi stačí, pochopil jsem všechno. Bylo třeba, abys řekl toto slovo, abych ti mohl říct zbytek.“

Příběh pokračuje zpovědí mladíka, který v Božím odpuštění znovu nalezne pokoj srdce a odvalu začít nový život.²

² Srov. RUFFINATTO: op. cit., 238–239.

III. Body pro osobní rozhovor navržené donem Boskem pro sestry FMA

„Rozhovor se má týkat těchto nejdůležitějších bodů:

- 1) Zdraví.
- 2) Studium nebo práce.
- 3) Zda může dobře plnit své úkoly a jak usilovně je plní.
- 4) Zda může bez těžkostí plnit svoje pobožnosti a s jakou horlivostí je plní.
- 5) Jak se jí daří modlitba a rozjímání.
- 6) Jak často a s jakou vroucností přistupuje ke svátostem a jaký jí přinášejí užitek, především při odstraňování hlavní chyby.
- 7) Jak zachovává sliby a zda nemá pochybnosti v povolání. Je zapotřebí mít na paměti, že rozhovor se týká pouze záležitostí vnějších a ne toho, co patří do zpovědi, vyjma případy, že by sestra sama chtěla o tom hovořit ke svému duchovnímu prospěchu.
- 8) Zda nemá nějaké potíže, vnitřní neklid nebo lhostejnost vůči některé sestře a jestli má důvěru k představeným.
- 9) Zda neví o nějakém nepořádku, který je třeba odstranit, zvláště pokud by se jednalo zabránit urážce Boha.“³

³ BOSCO G.: Ammaestramenti ed esortaioni di S. G. Bosco alle FMA, 246.

IV. Příklad doprovázení Marie Dominiky - Marie Belletti

Dívka byla v Mornese nerada, měla hlavu plnou zábav, přepychu a různých fantazií, nelíbila se jí ani práce, ani studium, ani modlitba, a vůbec netoužila po uspořádaném a dobrém životě. Když se téměř zdálo, že bude nutné ji poslat domů, aby nezkazila ostatní, Marie Dominika vyzvala sestry ke zvláštním modlitbám, aby získaly světlo k tomu, jak dále jednat.⁴ Uspokojovala dívku ve všem, co není hřích, aby si získala její důvěru a náklonnost. Mluvila s ní o Boží lásce, snažila se v ní zažehnout lásku k Bohu, protože věděla, že když v ní bude tento plamen, dívka se ostatního sama vzdá. Když jí potřebovala napomenout, dělala to prostřednictvím své vikářky Petronilly.⁵

Sestra Enrichetta, která měla na starosti děvčata, ji také s bdělostí sledovala a získala si její náklonnost. Bůh zatím pracoval v duši dívky, a ta jednou v noci, vyděšená snem, žádala zpovědníka. Po zpovědi stále plakala a nebyla k utišení. Marie Dominika k ní něžně mluvila, podařilo se jí uklidnit ji a začala ji doprovázet ke změně života. Postupovala pomalu a dovolovala jí ještě mnoho věcí, vyhovovala i její marnivosti, pokud to nebylo na úkor ostatních dívek. Marie se nechala vést, pracovala energicky na sobě, a v krátkosti opustila přepych, marnivost, hloupé fantazie a vydala se na cestu dobra.

Rozhodně se však bránila jakékoliv myšlence na řeholní povolání. Dobrou být chtěla, ale sestrou nikdy. Marie Dominika, která vnímala, co se v dívce děje, vykonala spolu s Petronillou nověnu k svatému Josefovi, aby dívka dostala světlo a sílu. Jednoho dne dívka řekla zpovědníkovi, že si myslí, že má povolání. Ten ji odmítl s tím, že je příliš ambiciózní a nepřijaly by ji. Byla s tím spokojena, ale volání se stávalo stále naléhavější, a tak potřetí ji zpovědník vyzval k vykonání novény, a pak ať se jde poradit s Marií Dominikou. Přišla do shromáždění představených a prosila Marii Dominiku o přijetí mezi její dcery, žádala ji, aby byla matkou i pro ni. Marie Dominika ji přijala slovy: jestli mi chceš být dcerou, já ti budu opravdovou matkou.⁶

⁴ Srov. CAPETTI: Cronistoria II, 130–132.

⁵ Srov. MACCONO: Santa Maria D. Mazzarello I, 354.

⁶ Srov. CAPETTI: Cronistoria II, 130–132.

V. Příklad doprovázení Marie Dominiky - Emma Ferrero

Emma, zvyklá na zcela jiný životní styl, nechtěla ani slyšet o modlitbě, svátostech atd. Myslela jen na to, jak se zkrášlit, učesat, co si obléci. Měla stále špatnou náladu, byla netrpělivá a zlá. Všechna péče o ni měla za výsledek, že se ještě více zlobila. Byla uzavřená a myslela jen na sebe. Některé sestry žádaly, aby se poslala pryč, Marie Dominika však říkala, že se polepší, nespouštěla z ní oči a využívala všech příležitostí, aby jí řekla nějaké dobré slovo.⁷

Sestře Enrichettě, která jí měla na starosti, působila Emma takové těžkosti, že se to projevilo i na jejím zdraví. Všechny její snahy, péče, modlitby neměly žádný výsledek. Marie Dominika viděla, že sestra je příliš znepokojená a starostlivá, a tak zasáhla. Povzbudivým slovem i svojí autoritou vedla sestru Enrichettu k umírněnosti ve všem, také v péči o tuto dívku. Vnímala, že v naschválech, které dívka sestře dělala, je určitá náklonnost, a tak vzala sestru s sebou na delší cestu, s tím, že Emmu dostane na starost zatím sestra Emilia. Třeba si díky odloučení Emma bude přát její návrat. Před odjezdem Marie Dominika s Emmou ještě dlouho hovořila.⁸ Během nepřítomnosti přivedla sestra Emilia Emmu k tomu, aby jako dárek Marii Dominice, sestře Enrichettě a především své duši darovala dobrou zpověď.⁹

Po návratu Emma sestru Enrichettu už alespoň bez potíží pozdravila a začala se chovat trochu lépe. Byla ale stále ještě připoutána ke svému kufru, ve kterém měla věci, které jí připomínaly předchozí život. Občas je z něho pomalu vytahovala, prohlížela a utápěla se ve vzpomínkách a fantaziích. Ale už se nedívala na ostatní povýšeně a začala se usmívat. Nebránila se také už péči sestry Enrichetty.¹⁰ Marie Dominika se stále modlila a také vyzývala k modlitbě komunitu i děvčata a neustávala ve své láskyplné péči o ni.¹¹

Když se Marie Dominika za nějakou dobu vrátila z další cesty, na oslavu jejího příjezdu přitáhla Emma svůj kufr doprostřed dvora a postupně spálila všechny dopisy, fotografie a další vzpomínky.¹² Po jednom vroucím svatém přijímání požádala Marii Dominiku, aby ji přijala mezi své dcery.¹³

⁷ Srov. MACCONO: Santa Maria D. Mazzarello II, 119.

⁸ Srov. CAPETTI: Cronistoria II, 302

⁹ Srov. tamtéž, 303

¹⁰ Srov. tamtéž, 309

¹¹ Srov. MACCONO: Santa Maria D. Mazzarello II, 120.

¹² Srov. CAPETTI: Cronistoria II, 331

¹³ Srov. MACCONO: Santa Maria D. Mazzarello II, 120.